Nejpodlejší rána, jakou kdy světové zlo zasadilo Rusku

- CZ24 News | 13. prosince 2019

Když bylo v červenci 2016 oznámeno, že se ruští atleti a atletky na olympiádě v Riu de Janeiro neobjeví – a to pro údajné nedodržování antidopingových pravidel – byl to pro svět šok. Nu a protože tento svět už měl se svými pappenheimskými své zkušenosti, obrátil se na odborníky s otázkou: jde skutečně o doping anebo o politiku? Čili o další kapitolu v tažení světového zla za izolaci Ruska od světa. A za jeho prezentaci coby ďábla, nedodržujícího zákony a pravidla civilizovaného světa?

Vzpomínám si velmi dobře, že tato otázka byla tehdy položena i vedoucímu úseku dopingových kontrol a monitoringu Antidopingového výboru (ADV) RNDr. Janu Chlumskému, který ji zodpověděl takto: „V prvé řadě jde o rozhodnutí politické“.

Vlastně to ani nemusel říkat. Každý, kdo sledoval, jak se světové zlo od nástupu Putina do funkce prezidenta proti Rusku punktuje, si nový políček do jeho tváře prostě jen přiřadil k dlouhé řadě políčků předcházejících – a nikdo už mu nemusel napovídat, odkud i tentokrát vítr vane.

Ruští atleti ovšem byli v šoku. 86 z nich podali protest, předložili důkazy o své čistotě, ale nic jim to nebylo platné. „Jedině kdybyste se prohlásili na sportovce neutrální a smířili se s tím, že nebudete závodit se znakem Ruska na tílcích a teplácích a že ruský prapor nespatříte a ruskou hymnu neuslyšíte ani na stupních vítězů, kdyby se vám náhodou podařilo své disciplíny vyhrát, možná bychom vám v jednotlivých případech účast na hrách povolili“, zněla odpověď Mezinárodního olympijského výboru ruským atletům. Kteří se poté sešli a rozhodli, že za tak ponižujících podmínek v Rio de Janeiro startovat nebudou.

A zorganizovali si svoji malou národní olympiádu, kterou nazvali – tuším – Setkání hvězd.

Ale šly měsíce a roky a touha ruských atletů setkávat se se sportovci jiných zemí a měřit s nimi svou zdatnost, rostla a sílila – a to až tak – že v sídlech mezinárodních atletických orgánů se začala množit prohlášení těch atletů a atletek Ruska, kteří v nich oznamovali, že jsou – nyní, po letech půstu – ochotni startovat i za podmínek, které před olympiádou v Riu prohlašovali za nepřijatelné.

A tak se na atletických stadionech rozjela představení ruských atletů, kteří nyní byli neutrální, a nepatřili tudíž k žádné zemi, v prvé řadě pak ne k Rusku, ale pokud byste přece jen chtěli je k čemusi přiřadit, pak to byla nejspíš zeměkoule. Anebo vesmír.

Z počátku to klapalo na jedničku, diváci na tribunách v mnoha případech ani nevěděli, že tamten neurčitý závodník v neurčitém dresu je Rus, což se ale začalo měnit, když oni příslušníci zeměkoule a vesmíru začali své soutěže vyhrávat. Ve výšce mužů i žen, ve skoku o tyči žen, v běhu mužů na 110 metrů překážek, ve skoku dalekém žen a v dalších disciplínách.

Kdo to je? Cože Rus? To je sympaťák, co? Cože Šubenkov? Podívej, jak se směje. Pár vteřin před finálem – neuvěřitelné!

Což byl moment, kdy se světovému zlu začala tahle hra na neutrální atlety hrubě nelíbit. A jeho nevole vyvřela na loňském atletickém mistrovství světa v katarském Dauhá a konkrétně při závodě ve skoku o tyči žen.

A cože se tam přihodilo?

Tohle: Výšku 485 cm zdolaly jen Američanka Morrisová, Ruska (neutrální) Sidorovová a Řekyně Stefanidiová. Laťka se zvýšila na 490 cm, na které ztroskotala Řekyně Stefanidiová a v závodě na výšce 495 pokračovaly tedy už jen zástupkyně dvou soupeřících mocností – Američanka Morrisová a Ruska Sidorovová.

První pokusy byly u obou neúspěšné. Stejně tak i druhé, ale pokus Američanky vypadal mnohem líp.

Třetí pokusy. Američanka se lehce dostala nad laťku, ale horní polovinou těla ji shodila.

Poslední pokus závodu patřil tedy Sidorovové. Zavěšená na tyči stoupala do výše odchýlená však od středu doskočiště příliš napravo a prakticky tedy bez šance. Ale ještě dřív než si divák stačil hendikep jejího pokusu uvědomit, ovinula se Ruska kolem laťky a padala k zemi. A laťka neporušená visela nad ní.

A tehdy se to stalo.

Pár metrů od doskočiště přešlapovala Američanka Morrisová, připravená Rusce buď pogratulovat nebo ji utěšit. A když se Ruska po dopadu zvedala z doskočiště, vskočila tam Američanka za ní a jala se Rusku spontánně a s čirou radostí objímat a líbat. Což ovšem trvalo jen pár vteřin, protože zbývajících 10 tyčkařek nebylo ochotno ceremoniálnu mezinárodního sbratření jen přihlížet, takže se vrhly na objímající se dvojici a vytvořily monumentální chumel přátelství a lásky, jaký už dlouho nebyl na atletických závodech k vidění.

Ale světové zlo se zle zamračilo. Vidíte, kam to vede, když Rusům dáte i tu nejmenší šanci? Ne, tím končíme, musíme je do jednoho vyhnat nejen z atletiky, ale ze všech sportů, žádné pardony a žádné výjimky, pryč s nimi, ať už je svět nevidí! No a pak se tam u nich snad lidi konečně zvednou.

A tak se před pár dny – a to zrovna před Vánocemi, svátky lásky a radosti, objevila v médiích tato zpráva:

„Světová antidopingová agentura zakázala Rusku účast na všech velkých sportovních událostech pro následující čtyři roky. Rusko se tak nebude moci účastnit například Letních olympijských her v Tokiu příští rok, jejich zimní obdobě v roce 2022 v čínském Pekingu či mistrovství světa ve fotbale ve stejném roce v Kataru. Světová antidopingová agentura (WADA) Rusko vyřadila na základě důkazů, že ruské úřady manipulovaly s výsledky testů na doping v moskevské laboratoři. Rusko tak potenciálně **mohlo** skrýt stovky případů dopingu svých sportovců.

WADA tak respektovala doporučení své kontrolní komise, podle mluvčího WADA bylo rozhodnutí jednomyslné. Agentura také znovu suspendovala ruskou antidopingovou agenturu (RUSADA). Ruská strana má nyní 21 dnů na odvolání a už před jednáním v Lausanne se nechala slyšet, že tak učiní. Pak by případ posuzovala sportovní arbitráž CAS“.

Dovede si někdo představit současnou agonii ruských sportovců, trpících za to, že jedna velká země má tak neukojitelně palčivý zálusk na nerostné bohatství ruské Sibiře? A dalším a stále ostřejším ponižováním Ruska se snaží vykřesat též v Moskvě Majdan, který by jim k němu otevřel dveře?